

Să ne bucurăm iubito, că e toamnă!

Nicu Hăloiu

Să ne bucurăm iubito, că e toamnă!

S-a dus iubito vara, de aseară,
de când a început să bată tare vântul,
haide să ascundem în cămară
speranțele pe care ni le dă pământul!

Hai să punem zilele-n borcane,
să aibă gust dulceag de saramură,
să simțim pe buze gusturi suverane
atunci când noi, ne-om săruta pe gură!

Iar diminețile, când cade bruma grea,
ne fie nouă ca cele dinainte,
ascunse-n câte-o ceașcă mare de cafea,
și amăruie și neagră și fierbinte!

Și dacă toamna pe la geam ne strigă,
să ascundem vara, atât cât ne-a rămas,
să punem foc iubito, sub un vas,
și-un rest de vară să-l facem mămăligă!

Te-aș mai ruga să punem în cămară,
vreo două jumătăți curate de rachiu,
când beau din el la iarnă, să nu știi
dacă afară-i toamnă sau tot vară!

Bate mai tare vântul și înseamnă
că vom pune rodul verii în borcane,
ne-așteaptă iarna cu vechile-i capcane,
dar să ne bucurăm iubito, că e toamnă!